

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 10 Číslo 57 Září - Říjen 2015

SLOVO OTCE MARIUSZE

Milí moji, k obvyklým mým povinnostem patří i to, že bych se měl jako správce farnosti předem podívat na obsah našeho farního časopisu dřív, než se vytiskne a zveřejní. Pokaždé však zjišťuji, že je to pro mě spíše radost, než povinnost navíc. Pokaždé mám totiž doslova na papíře, jak se aktivně zapojujete do života farnosti, jak jste schopni žít pro Boha a pro druhé, a to nadšení chcete předávat dál, i prostřednictvím tohoto Peregrínka.

Děkuji zejména těm, co podpořili svými příspěvky aktuální číslo našeho časopisu a chci opět pozvat ke spolupráci další odvážné „spisovatele“. Zde je místo, kde se můžeme „setkat“ všichni: zdraví i nemocní, mladí a starší, prostí a učení. Ať je to „náš Peregrínek“, ozvěna našich farností a povzbudivá svědectví víry pro všechny, i pro ty, jež jen zřídka překračují práh našeho kostela, ale přece „nejsou proti“.

Doufám, že nikdo ze čtenářů zde neočekává žádné odborné články, ani vznešené myšlenky. Není to účelem časopisu. Píší sem obyčejní věřící, kteří by si přáli zprostředkovat ostatním alespoň kousek neobyčejné Lásky, jež Duch svatý neustále vylévá na naše společenství.

V těchto dnech, před blížícím se Národním eucharistickým kongresem

v Brně, vám obzvlášť kladu na srdce každodenní modlitbu za toto shromáždění. Můžeme je také podpořit svojí účastí na hlavní mši sv. sloužené v sobotu 17. října na náměstí Svobody v 10:30. S letošním podzimem je spojena ještě jedna důležitá událost - Svatý otec František svolal do Říma Synodu o rodině. Obejmeme naší modlitbou i tento úmysl.

Srdčně děkuji všem, kdo usilujete o společné dobro naší farnosti a celé církve. Ze srdce žehnám, prosím o modlitbu a sám se za vás modlím. Váš

otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Úcta k andělům strážným

Ohledně andělů strážných je mnoho pochybností. Spousta lidí vůbec nevěří v jejich existenci. Ale důkaz, že jsou kolem nás, najdeme hned v Bibli, např. v knize Genesis nebo i evangeliích, kde se píše o andělech strážných, kteří nás chrání a kterým máme naslouchat a přijmout je. Ale ono nestačí jen to, že Bůh nám poslal každému strážného anděla, my ho musíme vnímat, uvědomovat si, že on je tu s námi, že je darem od Boha a pomáhá nám v naší životní cestě, abychom ji prožili s Bohem. Není tu jen od toho, aby nás chránil ode všeho zlého, ale aby nám zprostředkoval hlubší kontakt s Bohem, aby nás vedl k Němu a prohluboval náš

vztah s Ním. I naši papežové nás vybízí, abychom se spojili se svým andělem strážným. Např. Pius XII. často mluvil o jejich důležitosti v našem životě. Říkal, že ať je člověk jakýkoli, jestli méně či více hříšný, má svého anděla, který má za úkol nad ním bdít a podporovat jeho duchovní růst. Dále např. papež Pavel VI. v roce 1968 řekl: „V Kředu, které se modlíme při mši svaté, se hovoří o andělech pouze nepřímě. Vyznáváme víru v jednoho Boha, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného a neviditelného - je zde tedy zahrnut i svět neviditelný, včetně andělů a všech duchovních bytostí.“ Lidé si vůbec neuvědomují, jak jsou ochuzeni, když zapomínají na svého anděla strážného. Přicházejí o silnou oporu v jejich životě a stávají se tedy zranitelnějšími a více podléhají zlu. A proto je důležité pamatovat i na svého strážného anděla, který nás, stejně jako Bůh, miluje a zaslouží si naši vděčnost a úctu. Svého anděla strážného má nejen každý člověk, ale také i jednotlivé národy, obce a společenství. Svátek andělů strážných se slaví 2. října. */Magda/*

LITURGIE A MODLITBA

Anděle Boží, strážce můj

Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochránce můj: mě vždycky ved' a napravuj, ke všemu dobrému mě vzbuzuj. Ctnostem svatým mě vyučuj, ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. Tělo, svět, d'ábla přemáhám, na tvá vnuknutí pozor dávám. A tak s tebou ve spojení ať vytrvám do skonání, po smrti pak v nebi věčně chválím Boha ustavičně. Amen. */Kancionál č. 010/*

POZNÁVÁME POUTNÍ MÍSTA

Maková hora

Po více než 50-ti letech se mi letos v květnu podařilo znovu nahlédnout do chrámu na Makové hoře ve středním Povltaví. Poutní místo Maková hora leží na levém břehu Vltavy na kopci (545 m.n.m.) tvořeném zalesněným, žulovým masivem. Na jeho úpatí je jedna z nejstarších českých vesnic ve středních Čechách - Smolotely u Příbrami. Původní kostel na Makové hoře byl vystavěn v roce 1719 - 1722, včetně sídla karmelitánů. Chrám vyhořel, byl znovu obnoven a vysvěcen 5. října 1723. Karmelitáni tam přinesli neznámo odkud milostnou sošku Panny Marie Karmelské (Škapulířové) z 1. poloviny 17. století. Soška je vysoká 55 cm, je vyřezána z hruškového dřeva. Kostel na Makové hoře je zasvěcen sv. Janu Křtiteli a Panně Marii Karmelské. Na hlavním oltáři je obraz z let 1745 - 1759, který

znázorňuje křest Pána Ježíše. Cenným pokladem tohoto chrámu je krásně vyřezávaná kazatelna a stříbrná závěsná lampa z 1. poloviny 18. století.

Hlavní pouť na Makové hoře je o 1. neděli po 16. červenci (Panny Marie Karmelské). Bohoslužby na Makové probíhají každou třetí neděli v měsíci od 14:00 hodin, mariánské soboty jsou od měsíce května do listopadu vždy první sobotu v měsíci (od 10:00 pobožnost a od 11:00 mše svatá). Tři poutnice z naší farnosti jsme se zúčastnily v sobotu 2. května 2015 slavnostní poutní mše. Byl to pro nás nezapomenutelný zážitek. Krásná příroda okolo, krásné prostředí samotného chrámu, průběh mše sv. a krásné kázání s mariánskou tematikou. Po skončení mše svaté jsme byly vlídně přijaty knězem, který sloužil mši sv. a seznámil nás také s mužem, který již 7 let žije na Makové hoře, pomáhá při obřadech a všude, kde je potřeba okolo chrámu, a je z kláštera nedaleko od nás - z Rajhradu. I když je toto poutní místo od nás vzdáleno cca 260 km,

určitě při putování po středních Čechách stojí za navštívení.

/Růžena Mlejnková/

PŘIPRAVUJEME SE NA NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES

Čeká nás Národní eucharistický kongres v Brně. Proč se to nazývá kongres?

Co je to eucharistický kongres? Takové velké Boží Tělo. Často si totiž představujeme kongres v úzkém vymezení jako setkání vědeckých pracovníků, kteří projednávají odborné otázky. Ve skutečnosti to pochází z latinského congregare, tedy shromažďovat. Je to setkání, shromáždění. Kristus slibuje svoji přítomnost - „budu s vámi na věky“ - a také v předvečer svého odchodu, když ustanovuje eucharistii, říká: „To čiňte na moji památku.“ Takže se setkáváme nejen u paty Kristova kříže, ale také u jeho stolu.

Jak to vypadalo s kongresy u nás?

V našem prostředí prolínal německý vliv, a tak v roce 1935 byl celostátní sjezd katolíků, ale hrál jinou roli než kongres. Zdůrazněn byl spíše celostátní rys. Účastnilo se 250 000 věřících. Takže nynější brněnský kongres ve vlastním smyslu je u nás prvním.

Křesťané byli nejprve nazýváni „lid cesty“. Boží Tělo je slavnost Těla a

Krve Páně. Kněz pod baldachýnem nese monstranci s hostií, děvčátka házejí okvětní plátky pivoněk. K této slavnosti patří průvod mimo kostel, tedy něco, co za minulého režimu bylo zakazováno, protože život církve se měl omezit za zdi kostela.

U onoho Národního eucharistického kongresu, stejně jako u eucharistie, je podobně jako Boží Tělo připomínkou skutečnost, že na počátku jsme nebyli nazýváni „Kristovci“, ale lid cesty. Eucharistie je posila na cestu. U Izraelitů to byla mana. Nešlo jen o pokrm, ale o posilu k cestě. Cesta byla vyznáním víry, šli, aby mohli sloužit jedinému pravému Bohu. Není myslitelná slavnost Těla a Krve Páně bez průvodu. To je i dnes vyznání víry. Bylo by absolutním nepochopením neúčastnit se průvodu, kterým manifestují svou příslušnost ke Kristu. Eucharistie říká, že jsem člověk, který musí jít za Kristem. Za někým, ne za něčím. Za tím, který je. Který mne přesahuje, ale chce mne vést, jde mi v ústrety. Patřím Kristu, proto ho přijímám jako svého životního učitele, jako pokrm, nápoj na cestu a dojdou do velikého společenství Ježíšových přátel, do jeho velkého stáde, které vede jako pastýř. To je také důvod, proč i náš Národní eucharistický kongres povede papežský legát, který jedná v zastoupení papeže, viditelné hlavy církve!

/vybráno z rozhovoru s kardinálem Dominikem Dukou, Katolický týdeník 37/2015/

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Stručný program Národního eucharistického kongresu v Brně

Doprovodné programy NEK 2015 se uskuteční v pátek 16. 10. 1015 odpoledne a večer v kostelích v centru Brna a poté po ukončení NEK v sobotu 17. 10. odpoledne.

Koncert Podané ruce zazní v pátek 16. 10. 2015 v 17:30 hod. na hlavním pódiu na náměstí Svobody. Vystoupí vřídny písničkář Pavel Helan, slovenská křesťanská kapela ESPÉ, která chce vést lidi v modlitbě chval více do Boží přítomnosti. Závěr bude patřit strhující kapele studentů a absolventů školy Jedličkova ústavu The Tap Tap. Koncertem nás provede jáhen Jan Špilar, známý brněnský kadeřník, který si na pódiu bude povídat se zajímavými hosty o víře v běžném životě. Koncert „Podané ruce“ chce zviditelnit i neziskovou organizaci Podané ruce, která pomáhá lidem s problémy vzniklými užíváním drog nebo následkem jiných patologických jevů.

Vyvrcholením NEK je hlavní mše svatá na náměstí Svobody v Brně a eucharistický průvod v sobotu 17. 10. 2015.

Sektory budou otevřeny od 8 hodin. Od 9 do 10 hodin bude předprogram

Biskupského gymnázia ze Žďáru nad Sázavou pod vedením P. Mgr. Jana Davida, SAC (písně, modlitby kněží, svědectví); V **10:30 hodin bude sloužena mše svatá** - celebruje papežský legát kard. Paul Cordes. Mši sv. doprovodí Schola brněnské mládeže. Po mši svaté v cca 12:30 hodin bude eucharistický průvod.

Bohoslužbu z náměstí Svobody a zakončení na Zelném trhu bude přenášet ČT2.

Od 14 hodin budou následovat doprovodné programy dle nabídky v centru Brna, převážně v kostelích.

Doprava a parkování

Doprava vlastními auty - není možné zajistit v centru Brna parkování. Farníci z našich farností mají tyto možnosti:

Doprava vlakem ze Silůvek - Hlavní nádraží je v bezprostřední blízkosti náměstí Svobody. Odjezdy vlaků (linka S41) v sobotu ze Silůvek: 7:37, 8:37 nebo 9:37. Zpáteční z Brna - hlavního nádraží - 14:54, 15:54, 16:54.

Doprava autobusem z Ořechova a Moravan - linka 501, v sobotu jede z Ořechova v 8:52, z Moravan v 9:07 k Ústřednímu hřbitovu, dále tramvaj do centra města. Lze také ponechat auto u OC Tesco na Vídeňské ulici a pokračovat tramvaj do centra Brna.

Vstupenky na sobotu 17. 10. 2015 na mši sv. na náměstí Svobody je potřeba objednat hromadně přes farnost. Zájemci z našich farností se mohou hlásit v sakristii do 28.9.

/vybráno z rozhovoru s o. Pavlem Dokládalem, Katolický týdeník 37/2015/

Jak se zapojit v našich farnostech do Národního eucharistického kongresu

Od začátku tohoto roku se v našich kostelích po mši sv. modlíme **modlitbu za NEK**. Touto modlitbou můžeme doprovázet Národní eucharistický kongres denně v našich rodinách od začátku října a po celou dobu konání kongresu. **Modlitba je přílohou tohoto farního časopisu.**

Jsme všichni zváni na **říjnové adorace** v našich kostelích, budou zaměřeny k zamyšlení o eucharistii. Adorace se konají první pátek 2.10. v Moravanech (18:00 mše sv., po jejím skončení adorace), první sobotu 3.10. v Pršticích (v 16:00 adorace, v 16:30 mše sv.) a také v sobotu 3.10. v Ořechově u sv. Jiří (17:15 adorace, 18:00 mše sv.). První středu 7.10. v Ořechově u Věch svatých bude adorace v 17:30 a v 18:00 mše sv.

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Diecézní pout' do Slavonic

V sobotu 6.6.2015 jsem se spolu s poutníky ze Syrovic, Šlapanic, Ořechova, Prštic, Silůvek a Ivančic, jako jediná z Moravan, zúčastnila pouti brněnské diecéze ke cti Božího Těla do Slavonic, která pro mnohé byla viditelným pokračováním příprav na říjnový Národní eucharistický kongres. Jízda autobusem trvala asi 2,5 hodiny a cestou nás duchovně doprovázel modřický děkan P. Jan Nekuda. Po příjezdu do Slavonic jsme šli pěšky asi 1 km do starobylého kostela Božího Těla za městem a ve stínu mohutných lip jsme došli na místo. Kostel je mohutná stavba, založena v roce 1280 a je nejstarším eucharistickým poutním místem v Evropě. I když se zde pravidelně bohoslužby nekonají, tento den zde bylo vše připraveno, ozvučeno, nazdobeno. Mši svatou sloužil pan biskup o. Vojtěch Cikrle společně s mnoha dalšími kněžími. Kázání zaměřil o. Vojtěch k obnovení úcty k Božímu Tělu, kdy Kristus vychází ven do ulic a žehná lidu. Po mši sv. vyšel eucharistický průvod s doprovodem a za mohutného zpěvu několika set poutníků s písní *Ježíši Králi*. Došli jsme až do centra Slavonic. Cestou se průvod zastavil v městské bráně, kde o. biskup vedl modlitbu, požehnal všem a pak jsme pokračovali do farního mariánského chrámu, kde se konala adorace, litanie k Božskému Srdci Páně a modlitba

zasvěcení. Po slavnostním požehnání a zpěvu *Kristus vítězí*, byla slavnost ukončena. Byla jsem velmi dojatá a ve vzpomínkách se vrátila do roku 1954, kdy se v Moravanech konal poslední průvod s Nejsvětější Svátostí a přišel k našemu domu, kde po celá léta naše rodina připravovala oltář, bylo čteno evangelium, pan farář slavně požehnal a s doprovodem hudby a družiček a velkého počtu věřícího lidu se ubíral průvod k dalším oltářům a potom do kostela, kde za zpěvu *Bože, chválíme, Tebe* tato slavnost končila.

/Eliška Průšová/

Pěší pout' mužů do Slavonic I

Konala se koncem června 2015. Na úvod poutě byla mše svatá v Nebovidech. Po rozloučení se s blízkými vyrážíme kolem 16. hod. Sestava 12 až 15 poutníků-téměř totožná s loňskou poutí. Prostě výborná společnost. Cestou přes Spálený mlýn-Silůvky-Hlínu do Ivančic. Trochu přšelo. Celkem 21 km. Spíme na pěkně opravené faře. Ráno po mši svaté v ivančickém kostele pokračujeme směr Řeznovice, kde nás čeká otevřený kostel sv. Petra a Pavla. Krásná románská stavba z 12. století. Nejstarší

kostel na Moravě. Po prohlídce jdeme dál údolím řeky Jihlavy, kolem hradu Templštejn, Dukovan až do Rouchovan. Ještě kousek dál přespíme v penzionu Bořikovský dvůr. Dobrá večeře a chvály ukončí den druhý -31km. V pátek po ranních chválách za teplého počasí vykročíme směr Radkovic - Nové Syrovice - Velký Újezd - celkem 34km. Večerní mši odsloužil otec Mariusz. Odjel ještě v noci do Moravan - kolem 23. hod. Díky Bohu vše dobře zvládnul. Fara byla rozsáhlá a dobře vybavená, kuchyně a sociální zařízení ok. Venku zcela nové multifunkční hřiště. Bylo vidět, že zde probíhají farní tábory. Mají všechny termíny plné, řekl místní kněz Martin. Ráno byla společná snídaně, chvály a jde se: Slavíkovice, Marketský les, Chvaletín, Slavonice - celkem 36 km. Na náměstí odkládáme batohy na zdejší faru, ale cíl je ještě kousek nad městem. Míjíme křížovou cestu, na vrcholku stojí poutní kostel Božího Těla. Slouží se zde jen několik mší za rok - vypadá opuštěně, začíná se stmívat, ale vstupujeme přes sakristii dovnitř. Světlo jen tlumené a svíčky. Sedíme ve dvou, třech řadách těsně u sebe blízko oltáře. Maximální kontakt s knězem. Únava je na všech víc než zřetelná. Začíná mše svatá, vede ji karmelitán P. Serafim J. Smejkal. Na úvod citoval knihu „Modli se a pracuj“. „Někdy je třeba tělo člověka fyzicky velmi unavit, aby hlava a srdce otevřeněji přijímali Boží slovo.“ Po mši

byla společná večeře. V neděli jsme po mši svaté na náměstí v kostele Nanebevzetí Panny Marie vystoupali na věž s vyhlídkou na toto malebné město. Chci poděkovat za perfektní organizaci a navigaci Jirkovi a všem bratřím za zážitek.

/Jarek Hendrych/

Pěší pouť mužů do Slavonic II

V posledním červnovém týdnu, 24. - 28.6.2015 se v rámci přípravy na slavení Národního eucharistického kongresu uskutečnila pěší pouť mužů do Slavonic. Na základě již tradičního pořádání poutí (Maria Zell, Santiago de Compostela, Velehrad ...) se letos šestnáct mužů z Moravan, Nebovid, Ořechova a Ostopovic rozhodlo pro putování do míst historie úcty k Eucharistii, do poutního kostela Božího Těla ve Slavonicích. Jako při každé podobné aktivitě, i této pouti, předcházela důkladná příprava. Bylo třeba naplánovat trasu poutě způsobem, aby během čtyř dnů byla překonána vzdálenost delší než 120 km v návaznosti na místa předem dohodnutá,

jako nocleh a místo odpočinku před dalším putováním. Pout' započala ve středu odpoledne mší svatou v nebovidském kostele, kterou sloužil otec Mariusz. Poté jsme se pod jeho duchovním vedením vydali na cestu. Každý z účastníků poutě si vše potřebné na čtyřdenní cestu nesl na zádech. Zdolávali jsme terén nejrozmanitějšího charakteru, cesty občas vystřídal pole nebo louka. Naše putování vedlo hlavně po přírodních cestách přes obce Ivančice, Boříkovský Dvůr (Rouchovany), Velký Újezd až do Slavonic. Na těchto místech (většinou šlo o fary) jsme měli zajištěn nocleh a v místních kostelích se konala denně mše svatá. V sobotu večer po příchodu do Slavonic jsme zakončili naši pout' v kostele Božího Těla mší svatou, kterou sloužil karmelitán otec Serafim. Přestože si někteří z nás sáhli až na dno svých fyzických a možná i psychických sil, skutečnost, že jsme nakonec unaveni, ale určitě spokojeni a zdraví, dorazili až do cíle, svědčí o tom, že Pán Bůh byl s námi a žehnal naší cestě i úmyslům, za které byla pout' obětována. Závěrem si troufám vyjádřit přesvědčení, že tato pout' obohatila každého ze zúčastněných po stránce duchovní i lidské, že posílila vzájemné přátelství a snad osloví i další muže. Věřím, že nebyla zdaleka poslední. Bože, chválíme Tebe ...

/Miloslav Neužil/

Výlet mládeže do Tater

V pondělí 27. července se odjíždělo z Moravan na výlet do polských Tater. Vyjíždělo se v deset hodin. Cesta byla velmi dlouhá. V Polsku jsme měli zastávku v Krakově ve Svatyni Božího Milosrdenství (Sanktuarium Bożego Miłosierdzia). Bylo to takové náboženské centrum sester Faustynek. Mohli jsme si to tam prohlédnout, potom otec požádal jednu sestřičku, která nám vyprávěla o svaté Faustyně.

Měli jsme zde mši a poté jsme si šli dál prohlížet areál. Bylo to velmi zajímavé a pěkné. Potom jsme jeli do Zakopaneho. Když jsme dojeli, bylo už docela pozdě. Rozdělili jsme se na pokoje a šli spát. Druhý den bylo úterý. Ke snídani byl bohatý výběr jídla formou švédských stolů. Po snídani jsme se nachystali na první túru. Před domem na nás čekal minibus, který nás zavezl až k horám. Tam se zaplatil vstup a vyšlo se. Cesta postupně mírně stoupala. Skoro po celou cestu nás doprovázely stromy. Výstup byl později velmi náročný (po cestě jsme potkávali mnoho unavených turistů). Na louce, která byla po cestě,

otec Mariusz sloužil polní mši svatou. Tam už začalo pomalu foukat. Po mši jsme pokračovali dál. Po nějaké době začaly stromy řídnout a začaly se objevovat zakrslé stromky a bystřiny a také nádherný pohled na krajinu.

Začínalo se také mírně ochlazovat. Později už začaly řídnout i ty zakrslé stromky a začala se objevovat červeně zbarvená tráva, která roste na horách, a také už foukalo docela dost. Cesta stále stoupala. Když jsme vyšli docela vysoko, tak jsme si dali přestávku a pak se šlo dál. Po cestě jsme narazili na patníky, které rozdělují polské Tatry od slovenských. Po chvíli na hornaté rovině začala cesta klesat. Později se objevily znova zakrslé stromky a nakonec i stromy, které nás doprovázely na začátku. Po zdlouhavém klesání jsme šli po lesní cestě. Když jsme vyšli z lesa, tak jsme byli už skoro v cíli. Jenom dlouhá rovina nás dělila od našeho cíle. Tam na nás čekal minibus a za chvíli se jelo zpět. První túra vyšla dobře, bylo hezky a nikdo se nezranil. Doma jsme měli večeři, pomodlili jsme se nešpory a unavení usnuli. Třetí den byla středa. Před snídaní jsme se modlili ranní chvály a potom nás znovu čekaly švédské stoly.

Venku přšelo, a proto jsme nemohli jít tento den do hor. Proto nás pan řidič vozil po významných místech v Zakopanem. Viděli jsme mnoho kostelů, kaplí, skokanské můstky, místní specifický tvar střech a poznali jsme mnoho lidí, kteří nám vyprávěli o historii kostela nebo o sobě. Mezitím jsme zastavili v takové obchodní ulici, kde si každý mohl něco koupit. Potom jsme jeli dál. Pan řidič nás vysadil u louky, kde byla upravená cesta a mnoho různých stánků. Tam už bylo krásné počasí. Bylo tam pěkně. Šli jsme po cestě dál až do místa naše ubytování. Večer jsme se zase modlili nešpory a potom byla večeře. Čtvrtý den byl čtvrtek. Na rozdíl od středy bylo celý den pěkně. Ráno jsme se zase modlili ranní chvály a byla snídaně. Po snídani jsme se nachystaní znovu odebrali do minibusu a odjeli jsme na nejtěžší túru celého výletu. Po cestě jsme zastavili v obchodě, ale moc dlouho jsme se tam nezdrželi. Když jsme dojeli, tak nám otec ukazoval na mapě, jak půjdeme. A jak řekl, tak jsme šli. Cesta byla na začátek velmi obtížná. Potom začaly lesy, které nás zase cestou provázely, postupně řídly a objevovala se louka s dřevěnými chatami. Některé sloužily jako restaurace nebo obchůdek. U jedné jsme měli zastávku. Potom jsme zase stoupali, ale ne tak jako ze začátku. Později se to ale začalo měnit na docela velice náročný hornatý terén. Po obtížné cestě jsme zahlédli i trochu

sněhu. Občas se někde objevil nějaký stromek, ale moc jich nebylo. Byla zde také velká modrá jezera, ve kterých plavaly kachny. Stoupali jsme tedy dál a dál. Vystoupali jsme až na Svinici. Odtud byl nádherný výhled na hory. Létali zde taky velcí černí ptáci. Když jsme slézali pomalu dolů a začali se znovu objevovat keře a stromky, uviděli jsme i kamzíka. Potom se už cesta začala srovnávat a šlo se pohodlněji. Když nás pan řidič přivezl zpět domů, tak už byl večer. Po menším odpočinku se zase modlily nešpory a byla večere.

Pátý a poslední den byl pátek. Ráno místo ranních chval byla mše a po ní byla snídaně. Po ní jsme se sbalili a pomalu jsme vyjeli na zpáteční cestu. Cestou jsme ještě navštívili rodné město Jana Pavla II. Zde jsme mohli utratit poslední peníze, které nám zbyly, a navštívili jsme muzeum Jana Pavla. Potom jsme jeli už domů. Výlet se mi velmi líbil. Mám z toho dobrý pocit. Občas to byl, pro mě, adrenalin. Jsem rád, že jsem na ten výlet jel.

/Luboš Pár/

Farní tábory, výročí a pozvánka na výstavu

Jsem velice ráda, že dnes můžu napsat tento článek. Letošní rok je totiž pro naši farnost výroční, protože právě před dvaceti lety jsme jako mládež pořádali úplně první letní tábor pro děti. Ne, že bychom před tím nic nepodnikali, ale byla to naše soukromá mládežnická týdenní setkání na některé z far. Teda ono to nebylo jen tak, protože i tato naše setkávání měla svá pravidla a hry. A právě tady vznikl nápad, že bychom mohli tuto týdenní radost předávat dál. A poněvadž v té době jsme byli ještě mladí a neklidní, od nápadu nebylo daleko k realizaci. Náš první tábor jsme tedy realizovali v Nové Říši, a protože jsme přebývali v klášteře, bylo naše téma ryze řeholní. Psal se rok 1995. Vše dopadlo dobře a tak jsme pokračovali. A čím déle jsme táborničili, tím více nás to bavilo. Byl to pro nás jednak velký adrenalin (s některými dětmi obzvláště), ale také radost z práce pro druhé, protože příprava všech etapových her trvá vždy několik měsíců, a když se povede, tak to stojí za to. Nějakou dobu jsme měli také vždy dva tábory v jednom létě. Jeden pro starší a druhý pro mladší děti. Na naše tábory nejezdily jen věřící, ale také děti z nevěřících rodin, nebo i z jiných církví, a vždycky to v pohodě fungovalo. Jezdilo s námi i mnoho dětí z moravanské farnosti, které už nyní vedou vlastní tábory. Výroční tábor se

konal letos v srpnu a byl na faře v Koněšíně, kde děti cestovaly v čase. Protože jsme dostali krásný dopis s nápisem táborníci ve výslužbě, rozhodli jsme se pomstít a přijet jako hygienická kontrola. Přidaly se k nám také dvě bývalé tábornice, kterým bylo moc líto, že díky věku už letos nemohly jet. Díky úžasné atmosféře na tomto táboře jsme si hygienickou prohlídku všichni skvěle užili a všichni přítomní dostali něco malého na památku. Líbí se mi moc, že tyto tábory jsou pořád dělány srdcem, příroda a hry převládají nad technikou a kdokoliv přijede, je zde vítán a často i donucen se zapojit. Tábor je zvláštní instituce, která vznikne na dobu určitou. Vznikají zde nová přátelství, lásky, ale i vzpomínky, které nám dětem i vedoucím už nikdo nevezme. Naše farnost má na svém kontě za dvacet let celkem 31 táborů. Proto mi dovoluňte pogratulovat všem, kdo naše tábory absolvovali a poděkovat všem vedoucím, asistentům a kuchařům, kterých za těch dvacet let bylo přes padesát, a kteří věnovali zcela nezištně kus svého volného času pro děti. Jak to na těchto táborech vypadalo, můžete shlédnout na **výstavě fotografií v kostele Věch svatých v Ořechově od poloviny září až do konce roku.**

/Markéta Dudíková/

Tábor Bedřichov 2015

Rodiče mají jednoznačně právo na týden klidu a pokoje, který mohou využít nejen pro relaxaci a odpočinek, ale

konečně jako čas potřebný k pověšení těch obrazů, které jsou od narozenin opřeny o zed', vymalovat pokoj začouzený Betlémským světlem či zvládnout jiné drobné domácí práce. Nejen proto se již tradičně konal dětský farní tábor, letos opět v oblíbené destinaci - v Bedřichově u Lysic.

Vedoucí celý rok tvrdě přemýšleli nad programem, který by nesloužil pouze k z(a)bavení dětí, ale vedl malé sviště k trpělivosti, vzájemné pomoci, empatii a dalším důležitým hodnotám. Kromě klasických i netradičních táborových her ošperkovaných hereckými výkony 9+4 vedoucích či z praktických důvodů doplněné o galony vody, jsme se dvakrát denně scházeli ke společné modlitbě, ve skupinkách probírali témata křesťanské víry a vzájemně představovali „andělíčky“ konáním dobrých skutků. Tématem letošního tábora se stala pohádka o Zakleté Elle, která díky svému dobrému srdci zvládla prolomit kletbu a zachránit království prince Chara. Její cesta k vítězství však nebyla

jednoduchá, společně s dětmi musely vstoupit do Klubu fanynek prince Chara, přemocť bandity, obelstít lidožrouty, najít ztřeštěnou vílu a odhalit spiknutí krále Edgara.

Přenádherné počasí - nepochybně vymodlené rodiči a farníky, za což jim patří naše vřelé díky - umožnilo dětem dennodenně využívat profesionální vodno-mýdelní skluzavku, návštěvu koupaliště v Lysicích a testování šikovnosti při propíchávání „vodních bomb“ hřebíčkem na kelímku přivázaném na hlavu daného dítěte.

I když se říká, že nejen chlebem žive člověk, po úvaze dlouhé jako lekce jazyka latinského se vedoucí rozhodli neexperimentovat s maximální délkou výdrže člověka pouze o vodě. Tým prověřených kuchařek zaujal svůj právoplatný post v kuchyni, místo žezla vařečku, místo koruny neobvykle velké hrnce, a s neobyčejným zapálením - a samozřejmě láskou - připravoval pětkrát denně pochoutky, které se přinejmenším rovnaly výtvorům slavného pana Pohlreicha.

Možná jste si také všimli, že letošní léto bylo léto vos, které se objevovaly i na velice netypických místech. V Bedřichově jsme se však nebáli, protože o všechna žihadla, štípance i klíšťáky se starala milá paní zdravotnice se stejnou trpělivostí, jako o odřená kolena, škrábance či velice častou chorobou dětí do deseti let, a to stýskání. Nyní bych za vedení tábora

chtěla poděkovat právě našim úžasným kuchařkám, nejhodnější zdravotnici, pomocným silám, ale také vám, rodičům, kteří jste své milované ratolesti svěřili do naší péče. Doufáme, že jsme splnili očekávání, nebo je dokonce překonali, a že děti rády vzpomínají na letošní tábor. Zážitky přece nemusí být nutně pozitivní, hlavně ale silné.

Hlavní vedoucí: Veronika Šimová

Vedoucí: Barbora Jeřábková, Petra Jeřábková, Michaela Langášková, Prokop Maša, Jan Polášek, Viktor Steingart, Klára Šimová

Kuchařky: Barbora Kořenková, Kateřina Novohradská, Marta Rosinková

Zdravotnice: Petra Orlová

Pomocné síly: Helena Jedličková, Petr Kořenek, Štěpán Langášek, Jakub Slavík, Vojtěch Šíma, Magdaléna Šimová

/Bára Jeřábková/

A co na to děti?

◀ Ahoj, jmenuji se Igor. Tábor v Bedřichově se mi líbil. Ranní rozcvička byla vždy kolem 7. hodiny a líbila se mi. V polední pauze jsem si rád povídal s novými kamarády. Nejvíce se mi líbila bitka na konec. Museli jsme totiž

zneškodnit Edgarovy vojáky a vysvobodit Elu. Každý večer byl táborák, při kterém jsme zpívali písničky a povídali si zážitky z celého dne. Večer jsme chodili pozdě spát a to bylo bezva. Doufám, že škola uteče rychle a příští rok pojedu zase.

◀ Tábor se mi moc líbil, až na pár věcí, např. jako ranní rozcvička. Vstávání nebylo až tak špatné, ale problém byl v tom, že budíček byl v 7 a zvony z kostela zvonily v 6. Tak jsme to jednoduše vyřešili. V 6 hodin jsme se oblékli do oblečení a ještě jsme spali. A pak jsme mohli jít rovnou na rozcvičku. To by bylo asi vše, co se mi nelíbilo a co se mi líbilo. Abych to shrnul tak se mi líbilo vše ostatní. Program se vedoucím moc povedl, nebo třeba když jsme v odpoledním programu sjížděli vodní skluzavku, to bylo taky skvělé. Poslední večer jsme si opékali špekáčky a vše možné, co se dalo dát nad oheň. Příští rok pojedu určitě zase, už se těším.

/Tomáš/

◀ Letos jsem byl poprvé na táboře v Bedřichově. Pamatuji si to místo z minulého roku, kdy jsem byl bráchu jenom doprovodit. Tábor se mi líbil. Noční hra byla fakt bezva, i když jsem nevyhrál. Každé ráno jsme si vytahovali andělíčky a pomáhali jsme druhým. Můj nový kamarád mně vyrobil náramek a mám ho pořád na památku. Byl jsem ve skupině s Igorem. Vedoucí byl moc fajn. Doma se mi trochu po všech stýskalo.

/Oliver/

◀ Ahoj, jmenuji se Kryštof. Na táboře se mi líbilo všechno. Hráli jsme fotbal. Povídali jsme si, lumpačili.... Chodili jsme spát až kolem 9. nebo 10. hodiny večer, při nočních hrách až kolem půlnoci. Ale rána byla drsná, budíček byl v 7hod a rozcvička byla v 7:05. Škoda, že jsme museli odjet tak brzo domů.

Tábor Senior 2015 v Sobotíně

Poslední prázdninový týden prožila mládež z našich farností na faře v Sobotíně u Šumperka. Do celotáborové hry "Lost" - *Ztraceni*, se zapojilo všech 17 táborníků rozdělených do tří skupin: Katómapa, BreathTakers a Knedlíčci. Dokázali spát pod širákem, vařit v přírodě, šifrovat hádanky a společně si vzájemně pomáhat při plnění ne vždy lehkých úkolů. Některé soutěže nás stály nemálo úsilí a potu. Příjemně nás překvapil i výlet na Dlouhé stráně. Po překonání 18km pěšky nám byl odměnou sjezd na koloběžkách, který jsme si všichni moc užili. Nechybělo ani zpívání u táboráku. Někteří si vyzkoušeli vyšplhat v horolezecké výstroji do koruny stromu. Součástí programu byly i "psychohry", které nám ukázaly, že nejen silou svalů lze překonávat překážky. Nezapomínali jsme ani na pravidelné modlitby, a prožili jsme i mši s novoknězem P. Vilémem Pavlíčkem. Myslím, že mohu za všechny táborníky poděkovat všem vedoucím - Prokopovi, Viktorovi, Veronice a Míši za velmi zajímavý a nezapomenutelný program celého týdne. O naše hladové žaludky se

vzorně staraly naše milé kuchařky Leona a Lenka. Já osobně jsem si tábor moc užila, poznala nové kamarády a těším se za rok na příští. */Marie Pilátová/*

Jak jsme si zavařili

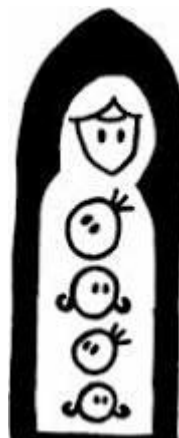
Pořadatelé farního tábora pro starší mládež se na nás obrátili s prosbou, zda bychom jim nešli poslední srpnový týden na tábor v Sobotíně vařit. „To si asi pěkně zavaříme“, řekly jsme si, domluvily jsme vše potřebné a začaly se těšit. Byl to krásný týden, s láskou jsme dorostu vyvařovaly, vypékaly, staraly se. Legrační bylo, když ve středu večer bylo vše nachystáno, provoněno, protože jsme čekaly, až se mládež vrátí z celodenního výletu. Místo toho se objevil místní pan farář, o. Milan Palkovič. Ptal se na ostatní osazenstvo fary, odpověď, že ještě se nevrátili z výletu, přijal s úsměvem. Pak přišel znovu v pátek. Jídelna opět přichystaná, smažily a plnily jsme poslední koblížky. Fara byla opět prázdná, táborníci byli v terénu, měli celotáborovou hru. „Pro koho vlastně vaříte?“ Došla nám úsměvnost celé té situace a podělily jsme se s ním o dojmy, že zde opravdu

tábor je a fakt jsme táborové kuchařky ☺ Týden utekl jako voda, zásoby surovin byly téměř vyčerpány, názvy jídel jako azzip á la Miláno, milk šejk se šneky, Ťan-chuanovo tajemství, turbovětrová polévka a další, zůstanou snad i s chutěmi v paměti nás všech, stejně jako další nezapomenutelné zážitky během toho týdne. Když jsme opouštěly v závěru naše týdenní království, musely jsme si přiznat, že jsme si opravdu kráááásně zavařily. */Lenka a Leona/*

Novinka v naší farní knihovně sv. Zdislavy v Ořechově

Jak jste si určitě všimli, knihovna je přestěhovaná do nové farní učebny a v nových regálech jí to moc sluší.

Pro všechny čtenáře, kterým půjčovní doba nestačila, nebo nevyhovovala, máme dobrou zprávu. Od října letošního roku si můžete vyzkoušet samoobslužné půjčování knih. Máte-li na faře setkání,

společností, nácvik zpěvu nebo jiné aktivity, nakoukněte do knihovny. Abyste si mohli svůj nový úlovek pro dlouhé večery odnést domů, stačí zvládnout tento jednoduchý postup:

- ✓ z vybrané knihy vytáhněte evidenční lístek
- ✓ vložte jej do připraveného košíčku
- ✓ do deníku zapište svoje jméno, číslo knihy a datum výpůjčky

✓ číslo knihy najdete na razítku uvnitř knihy

✓ knihu vraťte nejlépe do 2 měsíců

✓ při vracení do knihy opět vložte evidenční lístek z košíčku

✓ do deníku napište datum vrácení

Upomínek ani pokut za zpoždění se u nás nemusíte bát ☺ Půjčovní doba zůstává každou první neděli v měsíci po mši sv. Srdečně zveme do knihovny všechny nové čtenáře, udělají nám radost i mimoořechovští. Myslíme i na dětské čtenáře - půjčujeme křesťanské časopisy, komiksy, obrázkové bible i příběhy na DVD. Na knihovnu plnou nadšených čtenářů se těší knihovnice Radka Jedličková a Hanka Poledňová.

750 let sv. Peregrina a „jeho“ společenství

Peregrin Laziosi, svatý servita z italského Forli, je dodnes obdivován a uctíván. Právě v letošním roce si můžeme připomenout jeho výročí narození (1265). Farnost Všech svatých v Ořechově je od nepaměti spojována s tímto světcem, díky kapli (její historie se datuje od r. 1863), zasvěcené sv. Peregrinu a také díky kněžím působící v naší farnosti, kteří podporovali poutě k této kapli, nacházející se v lese za obcí. V roce 2008 vzniklo Společenství sv. Peregrina. Společenství má vlastní stanovy schválené brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem. Hlavní náplní činnosti společenství je podle svých možností účast a podílení se na organizaci květnové pouti ke sv.

Peregrinu, na úpravách okolí kaple, péče o toto poutní místo, stejně tak úprava křížové cesty Sedmibolestné Panny Marie ve farní zahradě, posila ve víře a vydávání farního zpravodaje, který nese název „Peregrínek“. Zcela nečekanou a novou aktivitou je od února 2015 spolupráce s Katolickou asociací nemocničních kaplanů v Brně, konkrétně ve Fakultní nemocnici Brno - Bohunice. Ve 2. patře hlavní budovy je na stolku modlitba ke sv. Peregrinu s nabídkou modlitby členů společenství sv. Peregrina za nemocné. Pacienti i kolemjdoucí, věřící i nevěřící, začali psát své úmysly, a tyto zahrnují členové společenství do své modlitby. Povzbuzující zpětnou vazbou jsou svědectví, která se díky Anně Kostkové působící v nemocnici, k nám z Brna do Ořechova dostávají. Duchovní posilou je nabídka P. Jana Zachovala, který slouží každou 1. středu v 16:00 hodin v bohunické nemocniční kapli sv. Anežky České mši sv. za členy našeho společenství. O jedno krásné svědectví bych se ráda podělila. Jeden vážně nemocný mladík David se na základě modlitby ke sv. Peregrinu začal zajímat o život sv. Peregrina. Život italského světce ovlivnily dva silné zážitky - setkání s pokorným servitským mnichem Filipem Benizim, po kterém se Peregrin obrátil a změnil svůj dosavadní způsob života, a později přijetí kříže nemoci. Příklad tohoto světce ovlivnil i závěr Davidova života. Smířen se svou

nevyčísitelnou nemocí, smířen s Bohem, s lidmi kolem sebe, přijal v nemocnici ve svých 20-ti letech svátost biřmování, vybral si biřmovací jméno Peregrin a pokojně odešel do Pánovy náruče. Také z dalšího místa jsou povzbuzující vzkazy, pozdravy a prosby na přímluvu sv. Peregrina, které zanechávají poutníci a návštěvníci lesní kaple sv. Peregrina, nacházející se za obcí Ořechov. Deníček pro tyto účely, v pořadí už třetí, je zde od roku 2012. Díky, Pane, žes dal církvi sv. Peregrina, díky za všechno, cos v mnoha životech na jeho přímluvu už vykonal. /Leona/

CO NÁS ČEKÁ

◀ zveme farníky ze všech našich farností na **poutní mši sv. ke cti sv. Václava 28.9. v 10:00 v Moravanech**. Hlavní celebrant a kazatel bude převor premonstrátského kláštera v Želivě P. Jindřich Charouz.

◀ **od října budou v Radosticích mše svaté** slouženy ve čtvrtek o hodinu dřív, tj. v 17:00

◀ **Misijní neděle** připadne na 18.10. Ve všech kostelích proběhne **misijní sbírka**. V kostele sv. Jiří v Ořechově zveme v sobotu 17.10. před mší sv. k modlitbě **růžence za misie**, mše sv. v 18:00. V neděli v kostele **Všech svatých** v Ořechově bude možnost

zapojit se finančním příspěvkem po mši sv. také do akce **Misijní koláč**.

◀ na **Slavnost Všech svatých 1.11.** bude sloužena v kostele **Všech sv. v Ořechově mše sv. v 9:00**, poté jsou všichni zváni na malé pohoštění na faru, **v 10:45 mše sv. v Moravanech** a **po jejím skončení pobožnost** na místním hřbitově, **v 16:30 pobožnost na hřbitově v Tikovicích**

◀ v den vzpomínky na všechny věrné zemřelé, tzv. „**dušičky**“ v **pondělí 2.11.** bude **v 17:00 pobožnost na ořechovském hřbitově** a **v 17:30 mše sv. v kostele Všech svatých**. **V Moravanech** bude sloužena **mše sv. v 18:30**.

POZVÁNÍ

V Roce milosrdenství, který Svátý otec vyhlásil od 8.12.2015 do 20.11.2016, je nabídnuta v našich **farnostech možnost křtu dospělých**. Příprava začne v prosinci. **První setkání je 3.12. v 19:00, další 17.12. v 19:00, pokaždé na faře v Moravanech.**

◀ **adorační dny** v našich farnostech: **19.11. kostel sv. Václava Moravany, 20.11. kostel Všech svatých, 26.11. kostel sv. Jiří v Ořechově.**

◀ další Peregrínek vyjde 22.11., uzávěrka 58. čísla bude 16.11.

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magdaléna Šimová, P. Mariusz Sierpniak. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936